

VIRÁG ÁGNES

KÉT SKARLÁTLEVÉL

I.

*Nem vetem le
ölelésed brokátköntösét.
Csókjaid drágakövei szikráznak rajta.
Hajamat ezüsthálóba csavarták
gyanakvó ujjaid.
Fogaim platinagyűrűjén tüzel
számra tapadásod izzó rubintköve.
Halálos szorításod topázai
sápadoznak csípőm körül.
Karomon ragadozó fogaid metszette
ametiszt ragyog.*

*Igy érkezünk ünnepi díszben
a szerelem báljáról.*

*Ne vedd még le te sem
ölelésem bársonyát.
Szemed kékje szebben világol
sejtelmes suttogásaim
aranyisakja alatt.*

II.

*Előbb csak úgy érintse
szemed, kezed, szád
a testem,
mint vizet fecske szárnya,
ágot lepke szárnya,
ahogy árnyék szegődött nyomodba,
ahogy Corot ecsetje érinthette a vásznat,
mikor nyírfáit festette.*

*Csak aztán legyen derékroppantó ölelésed.
Forró viasz cseppenése a csókod,
melybe fogaid pecsétje vési bele
Indulatod Iniciáléit.*